

WAMBACH, Emile, componist (Aarlen 26 november 1854 - Antwerpen 6 mei 1924).

Studeerde te Brussel en later aan het Conservatorium te Antwerpen. In 1880 stichtte hij de Sint-Gregoriusvereniging, die zich wijdde aan de uitvoering van werk van Palestrina en van oud-Nederlandse meesters. Na de dood van Peter Benoit in 1901 werd hij leraar in harmonie en orkestratie aan het Koninklijk Vlaams Muziekconservatorium. Van 1902 tot '12 was hij inspecteur van de Belgische muziekscholen. In

1912 werd hij benoemd tot directeur van het Koninklijk Vlaams Muziekconservatorium te Antwerpen.

Wambach was een vruchtbaar componist, wiens werken doordrongen waren van een onloochenbaar Vlaamse geest met een schier Latijnse distinctie. Als toondichter heeft hij zich op zowat elk plan en in elk genre bewogen en verscheidene zeer geslaagde en belangwekkende werken geleverd.

In de Vlaamse muziekkunst zal vooral zijn zangspel Quinten Massys, op tekst van Raf. Verhulst bekend blijven.

WERKEN: Oratoria: o.a. *Yolande* (1884); *Blancefloer* (1889). - Cantates: o.a. *Ode aan Rubens* (1877); *Het Vaderland* (1880); *Aan Belgenland* (1905). - Godsdienstige muziek: *Te Deum* (1886); *Grote mis*; *Stabat Mater* (1901). - Lyrische drama's: *Melusina* (1894); *Nathans Parabel*. - Opera: *Quinten Massys* (1899). - Concertaria's; koor- en orkestwerken; liederen en godsdienstige muziek.

LITERATUUR: *Wambach, E., sa Vie en ses Œuvres* (handschrift in de bibliotheek van het Koninklijk Vlaams Conservatorium, Antwerpen). **MARIE-TERESE BUISSSENS**